

[Arne Larsen.]

system, og at det tilsyneladende skal tage både år og dag, før man finder ud af det.

Lovens § 9 siger, at ophører boligtageren med at opfylde betingelserne for boligsikring, bortfalder denne med virkning fra udgangen af det pågældende kalenderhalvår, og reglen finder også anvendelse, såfremt boligsikringsydelsen skal nedsættes. Her er altså et system med en vis samtidighed. Omvendt, når der indtræder forringede forhold i en husstandsindkomst på grund af sygdom, arbejdsløshed eller anden årsag, sker reguleringen kun én gang årlig. Hvorfor kan der ikke i sådanne tilfælde foretages en regulering af boligsikringsydelsen, så den kommer til at stå i et rimeligt forhold til den aktuelle indtægt? Her finder jeg at en ændring af lovforslaget vil være påkrævet.

Indtil videre skal boligsikringen altså ydes på basis af den senest ansatte skattepligtige indkomst eller på basis af en indkomst, der ligger op til halvandet år bagud, og først, når vi går over til kildeskattesystemet, får vi boligsikring baseret på husstandens foreløbigt ansatte skattepligtige indkomst for indkomståret efter § 41 i kildeskatteloven. Det vil altså sige, at fra 1. juli i år skal boligsikringsordningen baseres på indtægten i 1967, fra 1. juli 1969 på basis af indkomsten i 1968 og fra 1. juli 1970 på basis af indkomsten i 1970 — altså pludselig en beregning ud fra en forandring af husstandsindkomsten med et interval på 2 år. Med den inflation og omkostningsstigning, vi er inde i, vil det vel dreje sig om en forskel i husstandsindkomst på 20 pct., hvilket jo meget nemt kan komme til at betyde, at tusinder af lejere, der tidligere har modtaget boligsikringstilskud, pludselig intet får, eller at boligsikringen forringes væsentligt, uden at der er sket nogen som helst reel forbedring af husstandens indtægter. Det er i det hele taget en af skavankerne ved boligsikringsordningen, at der overhovedet ikke er taget hensyn til inflationen og lønudhulingen. Boligsikringsordningen burde være pristalsreguleret som så megen anden ydelse.

Derfor havde vi forventet, at der i forbindelse med revisionen nu var taget højde for, at indkomstniveauet er steget, uden at der er sket en tilsvarende stigning i

selve realindkomsten. Men tværtimod ser det ud til, at jo højere dyrtidstillæg man oppebærer i kraft af forskellige stigninger i udgiftsniveauet, des mindre boligsikring vil der blive ydet.

Store dele af befolkningen havde med rette ventet sig meget af boligsikringsordningen; men man kan nu et år efter dens gennemførelse spørge, om man egentlig har fået så meget ud af denne store sociale landvinding. Ministeren oplyser i bemærkningerne til lovforslaget, at kommunernes udgifter i finansåret 1967-68 er anslået til 240 mill. kr. Da lovforslaget i sin tid blev fremsat, blev udgifterne anslået til 250-300 mill. kr. Det er altså blevet til væsentligt mindre. Af de 240 mill. kr. refunderer staten kommunerne $\frac{2}{3}$ eller 160 mill. kr. Visse kommuner føler, at det er for lidt, og ønsker en større refusionsprocent, og jeg kunne godt have lyst til at spørge, om gennemførelsen af boligsikringsordningen egentlig ikke har betydet en besparelse i statens udgifter på dette område i forhold til tidligere ordninger. I så fald finder jeg nemlig, at der er god mening i at forbedre boligsikringsordningen på forskellige områder.

Det oplyses endvidere, at ca. 160.000 husstande modtager boligsikringstilskud; heraf er de 85.000 pensionisthusstande, og altså er der kun i alt 75.000 mindst- og mindrebemidlede husstande, som modtager boligsikringstilskud, hvilket egentlig er forbavsende få. De almennyttige boligselskaber har foretaget en interessant undersøgelse af, hvem af de almennyttige boligselskabers 170.000 husstande der får boligsikringstilskud. Det viser sig, at kun 36 pct. eller ca. 61.000 husstande får boligsikringstilskud, mens ca. 110.000 husstande intet får. Af ufaglærte arbejdere får 56 pct. 0 kr. i tilskud, 22 pct. får under 100 kr. om måneden, 14 pct. får mellem 100 og 200 kr. om måneden, og kun 3 pct. får mellem 200 og 300 kr. om måneden. For faglærte arbejdere ser det sådan ud, at 59 pct. får 0 kr. i boligsikringstilskud, 19 pct. får under 100 kr., 10 pct. får mellem 100 og 200 kr., 5 pct. mellem 200 og 300 kr. og kun 3 pct. over 300 kr. månedlig. Jeg synes, det er meget sigende tal, vi her har fået oplyst. Alligevel har boligsikringsordningen naturligvis sin store betydning — men tallene viser, at der